

for så ikke tage en folkeafstemning om det? Hvorfor ikke spørge befolkningen, ligesom vi gør i andre EU-spørgsmål? Det er da rimeligt nok, at vi får en åben, demokratisk debat og en folkeafstemning om spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det, der fortsat er fuldstændig absurd, er, at hr. Peter Skaarup opstiller en problemstilling, som slet ikke findes, for hvis det var tilfældet, var problemet der slet ikke.

Det er fuldstændig uacceptabelt, at man forsøger at give indtryk af, at Dansk Folkeparti er et parti, som vil lave en hel masse ting. Hvis det var sådan, at de ting, som Dansk Folkeparti vil gøre noget ved, eksisterede, var problemet der slet ikke, så jeg synes da, hr. Peter Skaarup må kunne indse, at det er fuldstændig absurd.

Hr. Peter Skaarup har siddet så længe herinde, at han burde kende Københavnskriterierne. Hvis det er sådan, at hr. Peter Skaarup kender Københavnskriterierne, vil hr. Peter Skaarup så ikke komme herop og fortælle, hvad de indebærer, også når det gælder Tyrkiet? Så kunne det være, vi kunne få en ordentlig diskussion. Det her er bare at tale ud ad vinduet, fordi hr. Peter Skaarup skal give indtryk af, at hans parti er det eneste, som overhovedet har nogen holdninger til spørgsmålet, men det er at gøre grin med Folketinget og spille dets tid.

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Jacob Buksti og jeg er ikke enige; det kan jeg vist rolig fastslå. Vi er ikke enige om, hvorvidt Tyrkiet opfylder kriterierne eller ej, eller om de kan komme frem til at opfylde dem, og det er så det.

Men skulle vi ikke lægge det til side og sige: Vi er uenige her, men kunne vi ikke bare blive enige om, at her i Danmark har vi tradition for at holde folkeafstemninger om vigtige EU-spørgsmål? Hvad er der så i vejen for det her, når spørgsmålet har været meget debatteret og har nogle gigantiske konsekvenser for Danmark? Det er vi vel enige om, når der er tale om et land med i øjeblikket 68 og i 2015 måske 82 millioner indbyggere, som gerne vil være medlem, men som har en levestandard, som er utrolig lav i forhold til det, vi kender, og som har en anden kultur, en anden religion og et andet forhold til kvinders ligestilling. Kunne vi så ikke blive eni-

ge om, at vi skulle spørge befolkningen og sige til den: Hov, der er nogle problemer her. Vi er i tvivl om noget, og vi vil godt have en vejledende folkeafstemning?

Hvad er der i vejen for det, som Karen Jespersen har foreslået, og som Dansk Folkeparti har foreslået? Det savner jeg et svar fra hr. Jacob Buksti på.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi over til ordførerrækken. Det er først hr. Villy Søvnald og derefter hr. Søren Søndergaard, og når ordførerrækken er udtømt, bliver der adgang for folk, som ikke er ordførere, til at få ordet.

Villy Søvnald (SF):

Det er ret interessant, når et parti afleverer et betækningsbidrag og siger, at hensigten med forslaget er at skabe en åben og fordomsfri debat, når betækningsbidraget i øvrigt er smækkfuldt af lukkethed og fordomsfuldhed i et omfang, som jeg synes man skal lede ganske længe efter. Det er helt tydeligt, at hensigten med forslaget er at placere Danmark i det kor af højreorienterede europæiske regeringer som Østrigs og Frankrigs, der vil isolere Tyrkiet, som vi lige har set under topmødet.

Jeg vil godt advare mod den farlige populisme, forslaget er udtryk for. Selvfølgelig gør Dansk Folkeparti det, det er jo logisk, for det har ikke meget med udenrigspolitik at gøre. Det har noget med den indenrigspolitiske dagsorden at gøre.

Hvorfor er forslaget så farligt? Det er det, fordi vi rent sikkerhedspolitisk har en kæmpe interesse i at knytte Tyrkiet til Europa og ikke jage Tyrkiet væk. Det vil være et voldsomt svigt over for de moderate kræfter i Tyrkiet; det vil være et voldsomt svigt over for de progressive kræfter i Tyrkiet, og det vil være et voldsomt svigt over for den kurdiske befolkning, hvis man isolerer Tyrkiet. De gruppers eneste håb er, at der er nogle europæiske lande, der har så meget mod og så stor fremsynethed, at de tør stå op mod en folkelig opinion og diskutere med folk i stedet for at løbe efter den folkelige opinion.

Det er afgørende for Tyrkiet at se perspektivet i et medlemskab, fordi det netop er det, der er helt afgørende for at få Tyrkiet til at blive til en retsstat. Det er det, som de grupper, der i dag ikke har menneskerettigheder, håber på, det er det, som de, der i dag ikke har politiske rettigheder, håber på, og det er det, som de, der i dag